

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Helge Sander):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 266:

Forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse og boligforbedring og lov om midlertidig regulering af boligforholdene. (Påbudsbestemmelser ved sundheds- og brandfarlige boliger).

Af Pelle Voigt (SF) m.fl.
(Fremsat 13/4 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Lovforslaget går i kørthed ud på at ændre byfornyelsesloven og boligreguleringsloven, således at kommunalbestyrelsen får mulighed for at give påbud om at afhjælpe sundhedsmæssige mangler, som skyldes vedligeholdelsessvigt, uden at der ydes offentlig støtte.

I bemærkningerne til lovforslaget henvises der til, at dette er muligt efter de gældende bestemmelser i boligreguleringsloven om huslejenævn og tvangsvedligeholdelse via Grundejernes Investeringsfond. Dette forudsætter imidlertid, at beboerne er aktive og magter at gennemføre en sådan tvangsvedligeholdelsessag, og formålet er således at give kommunalbestyrelsen samme muligheder som huslejenævnet.

Lad mig først og fremmest understrege, at jeg har fuld forståelse for problemstillingen, fordi vi har et stort antal ejendomme, som trænger til vedligeholdelse. Byfornyelsesloven bygger imidlertid på det princip, at indgreb over for den enkelte ejendomsbesidder i form

af påbud fra det offentlige bliver kompenseret med offentlig støtte, og dette grundlæggende princip finder jeg ikke uden videre anledning til at ændre.

Hertil kommer, at de nævnte bestemmelser i boligreguleringsloven om huslejenævn og tvangsvedligeholdelse hviler på, at der foreligger et brud på en aftale mellem ejer og lejere. Dette kan ikke siges at være tilfældet, såfremt kommunalbestyrelsen som led i en offentlig regulering giver påbud om bestemte arbejders gennemførelse uden offentlig støtte. Et sådant indgreb kan derfor give anledning til overvejelser om forholdet til grundlovens bestemmelser om ekspropriation, men jeg er dog opmærksom på, at byggelovens bestemmelser om påbud i et vist omfang vil kunne finde anvendelse, når ejendommen frembyder fare for ejendommens beboere eller andre eller på anden måde er behæftet med væsentlige mangler.

Selv om jeg således må afvise forslaget i det nuværende udformning, agter jeg med henvisning til mine tidligere bemærkninger om vedligeholdelsesbehovet at lade den rejste problematik indgå i de kommende boligpolitiske forhandlinger.

Lissa Mathiasen (S):

Tanken bag SF's lovforslag – at finde en mere effektiv måde til at sikre udbedring af vedligeholdelsesmangler, som måske endda er af sundhedsfarlig eller brandfarlig karakter – har vi helt afgjort meget stor sympati for i Socialdemokratiet. Mere generelt vil jeg endda sige, at vi faktisk er meget optaget af, hvordan vi kan sikre, at lejerne får vedligeholdt deres boliger, at udlejerne rent faktisk lever op til deres ansvar.

Vi vil også gerne se på, hvordan vi får sat en stopper for de spekulationer, som vi desværre en gang imellem er vidne til. Vi ved, at nogle udlejere har set deres snit til at undlade at udbedre endog alvorlige mangler, fordi det faktisk er billigere at betale de pålagte bøder end at udbedre skaderne på ejendommen, og det synes vi også der bør tages fat på. Kort og godt mener vi, at vi er inde på et område, som trænger til at blive meget alvorligt undersøgt, og hvor det absolut forekommer urimeligt, som SF også var inde på, at det til syvende og sidst bliver det offentlige, der kommer til at betale gildet.